

Bergen den 12te Decbr. 1810.
Aften, Kl. 10.

Min Kjære Edvard!

Den aften som du hale Tim
siden forlod jeg mine to Damer i
Strøm saa aftenen i Mrs. Jones's O.
Trossen har senere forfæret sig til de
tre andre Magtamer, og jeg hader. Men
tes meget snart følger hendes glemme
dige Exempel. Jeg har nu faaet det at
krænde i Cosen, og vil saaledes staa
mig til Om her en Stund og under
holde mig med dig. Jeg har en hel
blangt Brev fra dig at takke for
og jeg skammer mig næsten ved mig
først at gjere det, men jeg ved du
understøtter min Trossimulighed i
saa Højsæende, var da du mig
bevist at en selv er Skyld her. Men
det saa at Du fill iert Kjære Betty
kann med dig til Christiania. Og
men hendes har du je flittigen hirt fra
at, og da vi nu forhaabentlig snart
faar den Gode at have hende blandt
os igjen, saa vil Du ogsaa komme

høire flittigere fra mig, saa frent Gud la-
der mig være. Saa spilde næst som jeg
til denne Tid har været. Jeg vilde end
had takke Dig, mine Njære Bedward, end
mere fordi Du har ladet høre fra dig,
om det just ikke altid har været saa
meget, fordi jeg tilfulde indser hvor
uligge Travallet Du har haft det lig si-
en Du kom tilbage til Dit Stavn i
Naldgaden. Stakkels Dig, der med Slide
og Skole saa hoast, og dog ikke se beder
Resultat deraf, det er vistelig bedrø-
veligt. Men med Guds Hjælp vil det
næst blive bedre, skal Du fravædes fra
Stavn der til denne Tid har skjænknet
Dig Kræften at arbejde saa freliger,
og Du skal se at det ikke gaar. Jeg
er just ikke videre oplyst til at give
gode Råd, thi jeg føler mig selv i
denne Tid saa uligge frængend. til
Aandamen, men den Forfrøstning har
jeg dog endem tilbage, at Gud aldrig
forlader den der gjer til Bedste, og saa
sætter sin Lid til Stavn. - Jeg har ikke
Tid iasten at læse dine Breve igjen-
nem, for at se om der er noget i dem
der frænger til Besvarelse, men endem
vinder jeg Du anmoder mig om, hvori
Du vil høre mig. Det er nemlig ind-

Hersøgen til Din Lenge i Friasbanken.
Datt Du end at Du har dem der, selv
om Du saa betale. Men derfor, men
kanst aldrig saa at faa dem overført
saa din Bar. Rigtigst betaler jeg
intet andet af mere end jeg kan, selv
om de bare mine, men jeg kand al-
drig havde saa samvittighedsløst at
lake dem overføre fra mit. Naen i dem
Tid, da de deesed vild. Naen til
at staa meget villigt. Jo, Du varet
je selv at alt Skigt bliver ganske
mellem os, saa det er næsten overflø-
digt at sige "lige man saa meget er
vist, min Nær Ven" at min Stilling
for Cielikket er saa usiglig som den
biket minelig Naen iare, da det vilde
sig ser ud til at min gamle dog e-
stabe bliver blide. Du har naturlig-
vis hørt at Sandoas er overtaget
til salg, men de samme viser der sig
ingen Cielikabere, og om det alvelst
saa salges, da vil det vel blive gæm-
fint hvad der vil blive betalt for
hvad der nu er tilbage; jeg bliver af-
Cielik at saavel Dy. som Landfalk
skal mine at, da i Fruinde. Jeg har
troet at faa mindst 1000 Daler for
Anlægget, og de Bygningerne deslige
er brandfordeligt for omtr. 3500, saa
truede jeg dog tænkt mig at dish ud
Haverne. Saa vil Vognhøjen med unde-
liggende Vognstykke vilde brogt mi

men det lader til at Jagen vil have med
Masken at gjøre, og end mindre med
Bygningerne for Mortuuset bliver det
mueligvis ei noget en Milling. La det
er smællig nok at der findes saa godt
som ingen rigtig Fælle der har Lænde for
Katusen. La dette var en viddtligtig Pas-
sior, Edwardsen, om mine Bekymlinger,
ei sandt Du? Lad mig saa lige dig hvor
for jeg har grubet Pannen i efter, og det
med et Svagt Dio. Tingene er den der
jeg agter i morgen med Parten at sende
til Din Adresse en ydrest liden P.M.M.,
indeholdende 2 Johan Dighis Digte, hvilke
jeg naar bid. sig overlevere Dem paa
Fædelsedagen; ja har en selv ei Tid, saa
naad jeg nok at. Niell. gjerne gjør det
Da jeg syntet Nan sende Jer naar til
Aalen, saa syntet jeg at Dem maatte
have en Bogatol. Du tror ei hvor godt
det gjør mig at jeg ikke Nan gjør det
saaledes for Hedde og Jer; det er et
af de største Saer nok den temmelig
Nu nærmer det sig da til Pottens Afstod.
for Jer; det bliver lang dag inden vi
der sende, Gud give kunde en taalrig Reis,
vi har sin faant Høggensier, men det Nan
jo forandret sig inden Søndag, da Mal hnu
je først ombord i. Notala. - Hvad siger du
om dr. Holm, der har forlovet sig med den
lattermilde Louise. Minste?
Ja om Gudet! Gud være med. Ja! mang
Njærlige Hilsener til Mine og dig selv fra
aldre. Se Minde, Signer og jeg, i Dagen
naar det godt i Søndag, da jeg overbragte
Den heligste. Gud.